

Ogersko pa 42%. Treba bo Ogrom tudi zabičati, da bolje gledajo na živinsko kugo v svojih deželah. Vsled njih nebrižnosti se zatrosi večkrat pri nas kužna bolezen in zaprta je meja in sejmi v našo veliko škodo. Velik nedostatek je tudi, da se v takih slučajih zaprejo sejmi celega okraja, mesto, da bi se pod varstvo dela samo okužena živina in njen posestnik.

Tudi šolski zakon potrebuje preosnove. Šole za kmete morajo se drugače uravnati, kakor za meščane. Na deželi naj se uvede 6letni redni šolski obisk in pa nedeljske šole. Da pa bodo naši poslanci s tem večjim uspehom delovali, treba da postopajo skupno v posebnem jugoslovanskem klubu. —

Katoliško-politično društvo zahvali gosp. poslanca za njegovo neumorno delovanje v državnem zboru, mu izreče popolno zaupanje, ga prosi, da še prevzame težko breme državnega poslanstva in da vstopi v jugoslovanski klub. Gospod poslanec obljubi prevzeti poslanstvo v prid našemu narodu in sebi v nekako radost, da v prihodnji državni zbornici gleda tiste v ponižanosti, katere je moral toliko let gledati v njihovi oholosti — poražene nemške liberalce.

Nato prevzame besedo gospod dr. Jurtela, deželni poslanec, ter nam navede razloge zopetnega vstopa deželnih poslancev v deželni zbor in razjasni, kako da je došel gosp. Robič v deželni odbor. Občudovali smo veliko spretnost in taktiko naših deželnih poslancev. Zborovanje se je zaključilo s trikratnim živio - vsklikom na svetlega cesarja.

Ustanovni shod katoliško-političnega društva na Teharjih.

Pretekla nedelja je za nas imenitna, pa tudi zanimiva. Ustanovili smo katoliško politično društvo. Ko v lepih prostorih gospoda Cajhna, ki so bili polni, čast. gosp. J. Kržišnik navzoče pozdravi v imenu »Slovenskega Gospodarja« in prebere tri telegrame, zasliši se glas: »Ne bode nič, celjski socialisti so tu in mnogo jih je«. Gosp. Kržišnik kot načelnik osnovalnega odbora se tega ne ustraši in otvori zborovanje ter začne poročati, kako in zakaj smo zasnovali katoliško slovensko politično društvo. Že so se razlegali klici celjskih, ne štorskih socializtov: »Volimo predsednika!«. Ker č. g. Kržišnik tega ne privoli, nastal je šunder, da se je potem zborovanje moralo za nekaj časa prekiniti. Nekateri socialisti so si vendar dali dopovedati, da so se blamirali, ko hočejo, da bi glasovali in govorili, kakor na navadnih splošnih volilnih shodih, ko vendar mi ustanavljamo svoje društvo in bomo imeli kesneje razgovore društvene o volitvah, pri katerih smo jim hoteli dati besedo tudi njim, če bi bili pametni. Gospod Kržišnik se je z njimi nekaj časa prijazno pogovarjal, pa pri teh ljudeh je vse »bob v steno«.

Ker so socialisti uvideli, da so v ogromnej manjšini in da ne opravijo nič, zgubili so se v drugo gostilnico, k nemškemu Kustru; samo jeden ni hotel iti z njimi, če prav so ga silili. A ko jim je bilo jamčeno, da se mu ne bode nič zalega zgodilo, odšli so mirno. Potem je gospod predsednik dorazložil društvena pravila in namen, in vpisali so se do malega vsi navzoči. Na to smo volili: za načelnika: J. Kržišnika; za namestnika: župana Rebova; ta tajnika: obč. tajnika Preskerja; za knjižničarja: nadučitelja Vrečerja; za blagajnika: Šusteriča; za odbornike: Škrjanca, Cajhna, Ant. Štora in vrlega delavca Ant. Koštomaja. Urejamo že bralno sobo, kjer so na razpolago vsi pošteni slov. listi.

Potem smo oživili podružnico sv. Cirila in Metoda in volili nov odbor: J. M. Kržišnik (načelnik), Rebov,

Vrečer (tajnik), Presker, Tlakar, vrli delavec Arbanas itd. Med tem pa je gospod Hribar iz Celja izpregovoril nekaj besed za Ciril-Metodovo družbo. Ko smo dokončali, so pa prišli že spet celjski delavci nazaj rogovilit. Zaključili smo torej zborovanje. Rogovileže je pa hišni gospodar, krčmar Cajhen prav vrlo sprejel: »Če ste pošteni, mirni ljudje, dobrodošli; če pa ne, pa nimate prostora v mojej hiši. In vedite, da je med nami nam vsem vladar in gospod Bog«. Odgovorili so z zasmehovanjem in takoj, ne vstopivši, odšli.

Ostali smo se razgovarjali še dalje časa in vsi smo bili jedini v misli, da so nam socialisti z brezumnim početjem prav zelo ustregli. Deset izvrstnih govorov ne bi bilo naših ljudi toliko v dobrih načelih utrdilo, kolikor jih je njih rogovilstvo. »Kaj bi bilo, glasililo se je z vseh strani, kaj bi bilo, če bi ti ljudje, ti socialisti krmilo in moč dobili v roke!«

A ti novo društvo teharsko, napreduj krepko, zmaguj vse težave, kakor si krasno zmagalo v prvem boju! A vi moške teharske fare, pristopite vsi, kateri še niste, k društvu, da se boste v njem učili svojih pravic, da se boste vzgajali v javnem življenju!

Cerkvene zadeve.

Vabilo k družbi sv. Mohorja.

Za Mohorjevo družbo sta zimski in jesenski čas najbolj imenitna, zakaj oba sta jej časa žetve. V zimskem času sprejema vnovič ude in njihove letne darove, v jeseni pa jim za to podaja novo duševno hrano; če gre vse po sreči, veseli se najpoprej družba družbenikov, pozneje pa družbeniki družbe. Naj bi nastoplo leto prineslo prav obilo medsebojnega veselja ob obeh teh znamenitih časih! — Zato se po svoji navadi obračamo zdaj do vseh Slovencev in Slovenk ter jih vabimo pristrčno, naj se zopet pridružijo naši vseslovenski družbi, da se nas zopet nabere na tisoče in tisoče. To bode vsemu narodu v srečo in čast, ter ga bo tudi prijetno osvitljalo pred unanijim svetom. Po skupni molitvi se bomo udeleževali nebeskih dobrot, iz družbenih knjig pa zajemali lepe nauke, kateri nas bodo izobraževali ter nam krepili duha. Res, goldinar dati je marsikomu težavno, a resnica je tudi, da si ga kateribodi vsaj desetkrat prihrani potem, ko mu nove knjige napravljajo pošteno razvedrilo in veselje; lepih naukov v njih pa celo ne moreš preplačati nikdar, ker ti koristijo za čas in večnost. Torej le kmalu se oglasite (če se še niste) pri gg. poverjenikih in kolikor le mogoče naj vas pristopi še novih! Verjemite, da vam ne bode žal! Preč. gg. poverjenike in druge rodoljube pa prosimo prelepo, da bi ne opešali v svojem izkušenem, trudoljubnem delovanju za družbo. Z njihovo pomočjo upamo, da bo družba sv. Mohorja, če ne morda tam pa tam še narastla, vsaj vstrajala na svoji dosednji višini. Zlasti v obmejnih krajih naj bi le še naraščala!

Knjige izidejo iste, kakor jih napoveduje družbeni »Glasnik«: 1. »Zgodbe sv. pisma«. IV. snopič. »Zgodbam« je namen, Slovence bolje seznaniti z božjim razodetjem in nauki sv. pisma; močno želimo, da pridejo v sleherno slovensko družino. Dozdaj izšli 3 snopiči se še dobé vsaki po 50 kr.

2. »Sveti rožni venec«. Knjiga obsega na 20 polah pouk o rožnem vencu in njega bratovščinah, vrhu tega pa še celoten molitvenik. Nemški izvirnik so ob svojem času priporočali rajni briksenski škof Vincencij Gasser tako-le: »Ta knjižica je kaj pripravna, da pobožnost sv. rožnega venca srcu omiluje, častitljivo rožnovensko